

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Ув 1417/2006
30.10.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић – Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, против решења Министарства одбране Србије и Црне Горе пов. бр. 261-3 од 03.06.2004. године, у предмету разрешења од професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној 30.10.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем тужилац се разрешава од професионалне војне службе са даном 30.06.2004. године, из разлога наведених у образложењу решења.

Тужилац је Врховном војном суду поднео тужбу у којој оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка и због погрешне примене материјалног права. Наводи да му је оспорено решење уручено тек 08.07.2004. године, после одређеног рока за престанак професионалне војне службе и да није донета наредба надлежног старешине о предаји дужности, па предаје дужности није ни било, што је противно одредби члана 113. став 2. Закона о Војсци Југославије. Истиче да је и поступак престанка професионалне службе спроведен противно одредби члана 107. став 2. наведеног Закона, због чега је, такође, покренуо управни спор. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије, који је 21.11.2006. године преузео нерешене предмете Врховног војног суда на основу одредбе члана 66. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора, нашао је:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета утврђује се да је наредбом министра одбране под бр.5-12 од 01.03.2004. године, тужиоцу престала професионална војна служба на основу члана 107. став 2. Закона о војсци Југославије, а оспореним решењем је разрешен професионалне војне службе, на основу члана 113. став 2. и 4. наведеног Закона Тужилац је тужбом у управном спору оспорио законитост наведене наредбе, која је пресудом Врховног суда Србије Ув.1068/06 од 19.09.2007. године, одбијена као неоснована.

Врховни суд Србије налази да је оспорено решење на закону засновано и да је тужени орган за своју одлуку дао разлоге које као довољне прихвата и овај суд.

Ово стога што је одредбом члана 113. став 2. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“ број 43/94...3/02 и „ Службени лист СЦГ“ број 7/05 и 44/05), прописано да лице за које је донет акт о престанку службе, а налази се на дужности, разрешава се од службе даном предаје дужности, а према ставу 4. истог члана рок за разрешење од службе не може бити дужи од 3 месеца од дана достављања акта о престанку службе.

Према стању у списима предмета наредба министра – акт о престанку службе, која је донета 01.03.2004. године, тужиоцу је достављена 28.04.2004. године, а решење о разрешењу од службе је донето 03.06.2004. године, из чега произилази да је тужени орган приликом доношења оспореног решења правилно применио материјално право.

Врховни суд Србије је оценио и остале наводе поднете тужбе, али налази да исти не доводе у сумњу законитост оспореног решења.

Из напред изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу одредбе члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 30.10.2007. године, Ув. 1417/06

Записничар Председник већа - судија

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС